

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»:

Директори Пажӯҳишгоҳи рушди
маориф ба номи Абдурахмони
Ҷомии Академияи таҳсилоти
Тоҷикистон, номзади илмҳои

Ниёзӣ С.Р.

26-июни соли 2025

ХУЛОСАИ

шуъбаи педагогика, психолгия ва методикаи таълими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон ба диссертатсияи Амонов Салоҳудин дар мавзӯи «Ташаккули худшиносии миллии хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути маҳфилҳои «Шоҳномаҳои»» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03 – Педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ).

Амонов Салоҳудин соли 1978 факултаи филологияи тоҷики Университети Давлатии Тоҷикистон ба номи В.И.Ленинро (ҳозира Донишгоҳи миллии Тоҷикистон) аз рӯйи ихтисоси мутахассиси забон ва адабиёти тоҷик (филолог) хатм кардааст (диплом УДТ № А-1№934170).

Дар давоми омадасозии диссертатсия Амонов Салоҳудин унвонҷӯӣ шуъбаи омодакунии кадрҳои илмӣ ва илмӣ-педагогии Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, ҳамзамон ба ҳайси мудирӣ шуъбаи коркард, татбиқи технологияи инноватсионии таълим фаъолият намудааст.

Имтиҳони номзадиро бо баҳоҳои зерин супоридааст:

- Тарих ва фалсафаи илм – «5» (аъло) – 18.05.2021.
- Забони хориҷӣ (англисӣ) – «4» (хуб) – 13.11.2021.

Ихтисос: 13.00.05 - Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ, (13.00.05.03 – Педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) – «5» (аъло) – 08.12.2023.

Шаҳодатнома дар бораи супоридани имтиҳонҳои номзадӣ таҳти №846 аз 05.02.2025 аз ҷониби Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон дода шудааст.

Роҳбари илмӣ: Қодиров Бахтиёр Розикович - доктори илмҳои педагогӣ, профессори профессори кафедраи физикаи тиббӣ ва биологӣ бо асосҳои технологияи информатсионии МДТ “Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абуали ибни Сино”

Диссертатсияи Амонов Салоҳудин дар шуъбаи педагогика, психология ва методикаи таълими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон таҳия гардида, ба омӯзиши яке аз масъалаҳои муҳимми педагогикаи муосир – худшиносии миллӣ равона гардидааст.

Рисолаи мазкурро муқарризони ҳолис Раҳимзода Х., - д.и.п., ходими калони илмӣ шуъбаи педагогика, психология ва методикаи таълими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон; Шербоев С. - д.и.п., узви вобастаи Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, Маҳкамов Д, - н.и.п. мудири шуъбаи таҳсилоти ибтидоӣ, миёна ва олии касбии Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон мавриди таҳлилу омӯзиш қарор дода, тақризҳои ҳудро пешниҳод намуданд.

Раискунанда суҳанро барои маъруза ба довталаби дараҷаи илмӣ Амонов Салоҳудин доданд. Довталаб дар бораи мубрами мавзӯи таҳқиқот суҳан ронда, қайд намуд, ки ташаккули муносибати огоҳонаи хонандагон ба мероси фарҳангӣ, анъана ва арзишҳои таърихӣ онҳо на танҳо як қисми раванди тарбия, балки заминаи тарбияи шаҳрванди комилҳуқуқи кишвар мебошад. Дар ин раванд маҳфилҳо нақши муҳим доранд, ки ба таҳкими ҳувияти миллӣ тавассути донишони фарҳанг ва забони модарӣ мусоидат мекунанд. Муваффақият дар ҳаёти иҷтимоӣ ва касбӣ камолоти шахсии ҳар як фардро муайян менамояд.

Яке аз роҳҳои самараноки татбиқи ин ҳадаф ташкили маҳфилҳое мебошад, ки ба омӯзиши анъанаҳо, адабиёт ва таърихи миллӣ нигаронида шудаанд. Яке аз чунин мисолҳо маҳфили «Шоҳномаҳои» мебошад, ки ба омӯзиши амиқ ва маъмулгардонии мероси фарҳангӣ, эҷодиёти шиғоҳии мардумӣ ва адабиёти классикӣ равона шудааст.

Дохил кардани унсурҳои мероси фарҳангӣ ва таърихӣ ба таҳсилоти мактабӣ ба ҷавон кумак мекунад, ки дар бораи мақоми кишвар ва нақши миллати худ дар ҷаҳони муосир тасаввуроти ҳамаҷониба пайдо кунад ва эҳтирому қадр кардани ғуноғунии фарҳангҳои дигарро омӯзад.

Ташаккули худшиносии миллии хонандагон мавзӯи муҳиммест, ки дар педагогика, психология, фарҳангшиносӣ ва ҷомеашиносӣ ғаёлона омӯхта мешавад. Худшиносии миллии хонандагон ҷанбаҳои ба монанди тарбияи ватандӯстӣ, эҳтиром ба анъанаҳои миллӣ, дарки ҳувияти этникӣ ва рушди сифатҳои шаҳрвандӣ дар бар мегирад.

Худшиносии миллии хонандагон ташаккули мураккаби шахсият мебошад, ки дар ҷорсӯйи баҳамоии омилҳои фалсафӣ, сотсиологӣ ва педагогӣ сурат гирифта, ҳисси мансубият ба миллати худ, донишони таърих, фарҳанг ва забони он ва муносибати боэҳтиром ба фарҳангҳои дигарро дар бар мегирад.

Худшиносии миллӣ сифати интегралӣи шахсиятро дар бар мегирад, ки дорои дарки мансубият ба ҷомеаи муайяни этникӣ ва фарҳангӣ, донишони забони модарӣ, анъанаҳо, таърих ва арзишҳои фарҳангӣ мебошад. Дар заминаи фалсафӣ ва иҷтимоӣ он равандҳои муайян кардани шахсиятро бо миллат инъикос мекунад ва дар педагогика тавассути тарбияи мақсаднок, фаъолияти таълимӣ ва иҷтимоикунонии хонандагон ташаккул меёбад. Таъсири механизмҳои тарбиявӣ, аз ҷумла таҷрибаҳои фарҳангӣ, машғулиятҳои беруназсинфӣ ва фаъолиятҳои дар асоси рамзҳои миллии фарҳангӣ дар синни мактабӣ аҳамияти махсус дорад.

Ташаккули худшиносии миллии хонандагон як ҷанбаи муҳимми раванди таълим мебошад, ки ба ташаккули малакаҳои шахсӣ ва байнишахсӣ, ки барои иҷтимошавии бомуваффақият, муоширати самарабахш бо дигарон ва ҳалли масъалаҳои гуногуни ҳаёт заруранд, мусоидат мекунад.

Ташаккули худшиносии миллӣ талошҳои ҳамроҳшудаи мактаб, оила ва муҳити иҷтимоӣро фарҳангиро талаб мекунад. Дар муассисаи таълимӣ бояд муҳите ташкил карда шавад, ки омӯзиши забони модарӣ, анъанаҳои миллӣ, рамзҳо ва санъатро дастгирӣ кунад. Самаранокии маҳфил бо иштироки фаъолони падару модарон меафзояд: ҷорабиниҳои муштарак, дарсҳои маҳорат, ҷашнҳои фолклорӣ робитаҳои байни наслҳоро тақвият медиҳанд ва дар кӯдакон ҳувияти устувори этнофарҳангиро ташаккул медиҳанд. Ҳамкории оила ва мактаб омили муҳимми муттаҳидсозии раванди таълим ва баланд бардоштани ҳавасмандии хонандагон мебошад.

Ҳувияти миллӣ яке аз ҷузъҳои ҳувияти шахс аст, ки бо мансубияти ӯ ба миллат, фарҳанг ё кишвари муайян робита дорад. Ин хислати фитрии шахсият нест, балки аз оғаҳӣ аз фарҳангу забон ва таърихи муштарак бо гурӯҳи муайяни мардум сарчашма мегирад. Ба миллатҳо тақсим шудани инсоният як раванди табиӣ ва мантиқист. Ҳар як миллат дорои вижагиҳои хос ва ҳувияти муайяне мебошад.

Худшиносии миллӣ маҷмуи назару арзёбиҳо, афкор ва муносибатҳост, ки мазмун, сатҳ ва хусусиятҳои ақидаи аъзои як ҷомеаи миллиро оид ба таърих, ҳолати имрӯза ва дурнамои ояндаи рушди он, инчунин ҷой дар байни дигар ҷамъоатҳои шабех ва хусусияти муносибатҳо бо онҳо ифода менамояд. Ҷузъиёти мантиқӣ (дарки воқеии мансубияти шахс ба миллат, халқ) ва қисман, то андозае эмотсионалӣ (баъзан, ҳамдардии бешуурона ба ягонагӣ бо дигар намояндагони гурӯҳи миллӣ-этникӣ)-ро дар бар мегирад.

Худшиносии миллӣ ин дарки шахс аз мансубият ба қавми муайян, фарҳанг, таърих ва анъанаҳои кишвари худ мебошад. Дар шароити

чаҳонишавӣ ва ҳамгирии фарҳангии халқҳои гуногун дар дили хонандагон бедор кардани ҳисси ифтихор аз фарҳангу таърихи худ муҳим аст.

Адабиёт василаи тавоноии ташаккули ҳувияти миллии хонандагон аст. Адабиёти классикӣ руҳияи халқ, сарватҳои таърихӣ фарҳангии онро инъикос мекунад. Тавассути асарҳои адибони маъруф хонандагон дар ҷаҳон фарқ мешаванд, ки метавонанд бубинанд, то таърихи миллат чӣ гуна ташаккул ёфтааст, барои аҷдоди онҳо кадом ормонҳо ва арзишҳо муҳим буданд. Ҳамин тариқ, адабиёт на танҳо як роҳи интиқоли дониш, балки василаи муҳими ташаккули ҳувияти миллию фарҳангӣ мегардад.

Мисол: Мутолиаи асарҳои адибон аз қабилӣ Рӯдакӣ, Фирдавӣ, Носири Хусрав, Саъдӣ, Аҳмади Дониш, Айнӣ ва амсоли инҳо ба хонандагон кумак мекунад, то бидонанд, ки дар ин асарҳо чӣ воқеаҳои таърихӣ фарҳангӣ инъикос ёфтаанд, инчунин ҳисси эҳтиром ва ифтихор нисбат ба фарҳанг дар онҳо ташаккул меёбад. Омӯзиши фолклор, афсона ва ривоятҳои мардумӣ низ унсурҳои муҳимест, ки мероси фарҳангии мардумро ҳифз намуда, ба наслҳо мерасонанд.

Ҳамин тариқ, маҳфилҳои адабӣ дар ташаккули худшиносии миллии хонандагон нақши асосиро мебозанд. Онҳо ба хонандагон кумак мекунанд, ки аҳамияти мероси миллиро дарк намоянд ва ба ватандӯстӣ муҳаббат ба фарҳанг мусоидат кунанд. Дастгирӣ ва рушди чунин маҳфилҳо дар ташаккули насли аз ҷиҳати маънавӣ бой ва аз ҷиҳати иҷтимоӣ масъулиятнок қадами муҳим мебошад.

Мақсади таҳқиқот – ба таври назаривӣ озмоишӣ асоснок намудани модели ташаккули худшиносии миллии хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути маҳфилҳои «Шоҳномаҳои».

Вазифаҳои таҳқиқот:

1. Муайян кардани ҷанбаҳои фалсафӣ, сотсиологӣ ва педагогӣ мафҳуми худшиносии миллии.
2. Асоснок намудани ҷараёнҳои берунасинфӣ ҳамчун воситаи ташаккули худшиносии миллии хонандагон.
3. Асоснок намудани маҳфилҳои «Шоҳномаҳои» ҳамчун воситаи ташаккули худшиносии миллии хонандагон.
4. Таҳияи модели иҷтимоӣ педагогӣ ташаккули худшиносии миллии хонандагон тавассути маҳфилҳои «Шоҳномаҳои».
5. Собит намудани муҳити таълимӣ ҳамчун омилҳои ташаккули худшиносии миллии хонандагон.
6. Дақиқ намудани самаранокии ҷараёнҳои берунасинфӣ ҳамчун воситаи ташаккули худшиносии миллии хонандагон.

7. Асоснок намудани таъсири ҳамкории мактаб ва оила дар ташаккули худшиносии миллии хонандагон тавассути маҳфилҳои «Шоҳномахонӣ».

8. Ба таври озмоишӣ тасдиқ намудани самаранокии модели иҷтимоию педагогии ташаккули худшиносии миллии хонандагон тавассути маҳфилҳои «Шоҳномахонӣ».

Навгонии илмӣ таҳқиқот:

- 1. ҷанбаҳои фалсафӣ, сотсиологӣ ва педагогии мафҳуми худшиносии миллии муайян карда шудаанд;
- ҷорабиниҳои беруназсинфӣ ҳамчун воситаи ташаккули худшиносии миллии хонандагон асоснок карда шудаанд;
- маҳфилҳои «Шоҳномахонӣ» ҳамчун воситаи ташаккули худшиносии миллии хонандагон асоснок карда шудаанд;
- модели иҷтимоию педагогии ташаккули худшиносии миллии хонандагон тавассути маҳфилҳои «Шоҳномахонӣ» таҳия карда шудааст;
- муҳити таълимӣ ҳамчун омилҳои ташаккули худшиносии миллии хонандагон собит карда шудааст;
- самаранокии ҷорабиниҳои беруназсинфӣ ҳамчун воситаи ташаккули худшиносии миллии хонандагон таъкид карда шудааст;
- таъсири ҳамкории мактаб ва оила дар ташаккули худшиносии миллии хонандагон тавассути маҳфилҳои «Шоҳномахонӣ» асоснок карда шудааст;
- ба таври озмоишӣ самаранокии модели иҷтимоию педагогии ташаккули худшиносии миллии хонандагон тавассути маҳфилҳои «Шоҳномахонӣ» тасдиқ карда шудааст.

Саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот аз таҳлили маълумоти адабиёт, масъалагузорӣ ва ҳалли масъалаҳои таҳқиқотӣ, омода намудан ва гузаронидани таҳқиқоти таҷрибавӣ ва машғулиятҳои беруназсинфӣ маҳфилҳо дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ, таҳлили натиҷаҳои бадастомада ва таҳияи муқаррарот ва хулосаҳои асосии рисола иборат аст. Натиҷаҳои бадастовардаи муҳаққиқ бо якпорчагии сохтори рисола тасдиқ гардида, дар шакли робитаи мутақобила оварда шудаанд ва метавонанд дар таҳқиқоти назариявӣ ва моделсозӣ, коркарди оморӣ, математикӣ ва компютерӣ саҳми арзанда гузоранд.

Нуқтаҳои асосии илмӣ ва хулосаҳои диссертатсионӣ тавассути усули амсиласозии компютерӣ ва дар шакли маҷмуи барномаҳои таҳияшуда асоснок ва тасдиқ карда шудаанд.

Тибқи мазмуну мундариҷа рисолаи илмӣ ба унвонҷӯ саволҳо пешниҳод гардида, ҷавобҳои мушаххас ва дуруст баргардонид шуд.

Сипас, муқарризон Раҳимзода Х. – д.и.п., ходими калони илмийи шуъбаи педагогика, психология ва методикаи талими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, Шербоев С. - д.и.п., узви вобастаи Академияи таҳсилоти Тоҷикистон ва Маҳкамов Д, - н.и.п. мудири шуъбаи таҳсилоти ибтидоӣ, миёна ва олии касбии Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон оид ба мазмуну муҳтавои диссертатсия, заҳматҳои унвонҷӯ изҳори назар намуда, қайд карданд, ки саҳми шахсии унвонҷӯ дар он зоҳир мегардад, ки мавсуф масъалаи таҳқиқоти диссертасиониро ҳаматарафа таҳлилу баррасӣ карда, пажӯҳиши назариявӣ ва озмоиширо дуруст ба роҳ мондааст, маводи таҳқиқотро таҳлили миқдорӣ ва сифатӣ карда, маҷмуи роҳу равишҳоро вобаста ба мавзӯ, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот мавриди истифода қарор додааст, дар заминаи таҳқиқоти озмоишӣ муқаррароти қори илмиро аз ҷиҳати амалӣ тавассути баргузории қорҳои озмоишӣ тасвибу тасдиқ кардааст.

Ҳамин тариқ, бо назардошти муҳокима ва хулосаи муқарризони ҳолис оид ба омӯзиши дараҷаи қорқарди масъалаи мазкур бармеояд, ки диссертатсияи Амонов Салоҳудин мавзӯи «Ташаққули ҳудшиносии миллии ҳонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути маҳфилҳои «Шоҳномаҳои»» қори илмийи мустақилона баанҷомрасида буда, дар он унвонҷӯӣ ба ҳалли вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузошташуда ноил шудааст.

Натиҷаи қорҳои озмоишӣ дар анҷоми ҳар як марҳила таҳлилу ҷамъбаст гардида, мақолаҳои зерин дар нашрияҳои илмийи тақризшавандаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷопнамудаи унвонҷӯ мазмуни рисолаҳо фаро мегиранд.:

[1-М] **Амонов С.** Пайванди Наврӯз ва ҳувийати миллии дар «Шоҳнома»-и Фирдавсӣ [Матн] / С. Амонов // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. 2013. №3/2 (108). - С.174-180. ISSN 2074-1847.

[2-М] **Амонов С.** Нақши Дирафши қовиён дар пирӯзҳои эронӣ. [Матн] / С. Амонов // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. 2013. №3/3 (112). - С.264-271. ISSN 2074-1847.

[3-М] **Амонов С.** Рисолати Наврӯзи байналмилалӣ. [Матн] / С. Амонов // Паёми Академияи таҳсилоти Тоҷикистон. 2019. №1. - С.83-87. ISSN 2222-9809.

[4-М] **Амонов С.** Зиндагии Фирдавсӣ ҳамоса аст. [Матн] / С. Амонов // Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф. 2019. №1 (25) - С.73-77. ISSN 2617-5320.

[5-М] **Амонов С.** Нигоҳи Фирдавсӣ ба сухан ва одоби сухангӯӣ. [Матн] / С. Амонов // Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф. 2020. №2 (30). - С.210-213. ISSN 2617-5320.

[6-М] **Амонов С.** Тасвири ҷашни «Сада» дар «Шоҳнома»-и Абулқосим Фирдавсӣ. [Матн] / С. Амонов // Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф. 2023. №4 (44). - С.5-10. ISSN 2617-5320.

[7-М] **Амонов С.** На кӯҳиши нодонӣ дар «Шоҳнома»-Фирдавсӣ. [Матн] / С. Амонов // Паёми Академияи таҳсилоти Тоҷикистон. 2019. №3 (32) - С.31-35. ISSN 2222-9809.

[8-М] **Амонов С.** Парвариш ва омӯзиши фарзанд аз нигоҳи Фирдавсӣ. [Матн] / С. Амонов // Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф. 2024. №2 (46). - С.108-112. ISSN 2617-5320.

[9-М] **Қодиров Б.Р., Амонов С.** Бозтоби хувийати миллӣ дар «Шоҳнома»-и Абулқосим Фирдавсӣ. [Матн] / С. Амонов // Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф. 2024. №4 (48). - С.5-10. ISSN 2617-5320.

[10-М] **Амонов С.** Нақши шоҳномахонӣ дар ташаккули худшиносии миллӣ. [Матн] / С. Амонов // Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф. 2025. №2 (50) - С.95-101. ISSN 2617-5320.

[11-М] **Амонов С.** Моҳияти тарбияи хувийати миллӣ дар ташаккули арзишҳои миллии хонандагон (дар пояи пажӯҳиши илмӣ амаливу назариявӣ, дар мисоли муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии № 5-и шаҳри Ҳисор). Натиҷаҳои таҳқиқот. [Матн] / С. Амонов // Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф. 2025. №1. - С.167-171. ISSN 2617-5320 (дар ҳаммуаллифӣ).

ҚАРОР ҚАРД:

1. Диссертатсияи илмӣ Амонов Салоҳудин дар мавзӯи «Ташаккули худшиносии миллии хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути маҳфилҳои «Шоҳномахонӣ»» қори илмӣ мустақилона баанҷомрасида, ки дар он муаллиф ба ҳалли вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузошташуда муваффақ шудааст, ҳисоб қарда шавад.

2. Диссертатсияи илмӣ Амонов Салоҳудин дар мавзӯи «Ташаккули худшиносии миллии хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути маҳфилҳои «Шоҳномахонӣ»» ба талаботи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03.- Педагогикаи иҷтимоӣ ва худшиносӣ) ҷавобгӯ аст.

3. Диссертатсияи илмӣ Амонов Салоҳудин дар мавзӯи «Ташаккули худшиносии миллии хонандагони муассисаҳои таҳсилоти

миёнаи умумӣ тавассути маҳфилҳои «Шоҳномаҳои»» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.05 – Назария, методика ва ташкили фаъолияти фарҳангӣ-иҷтимоӣ (13.00.05.03.- Педагогикаи иҷтимоӣ ва ҳудудиноӣ) барои ҳимоя ба шурои диссертатсионии 6D.KOA-030-и назди Пажӯҳишгоҳи рушди маорифи ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон пешниҳод карда шавад.

Қарори мазкур дар ҷаласаи васеи шӯъбаи педагогика, психология ва методикаи таълими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон аз 25-уми июни соли 2025, суратҷаласаи №10 қабул гардидааст, ки дар он аз узви шурои диссертатсионии 6D.KOA-030-и назди Пажӯҳишгоҳи рушди маорифи ба номи Абдурахмон Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон Раҳимзода Х. – д.и.п., профессор ва Гулмадов Ф. – д.и.п. иштирок намуданд.

Дар ҷаласа 10 нафар иштирок намуданд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «Тарафдор» - 10 нафар, «Зид» - нест, «Бетараф» - нест.

Раиси ҷаласа, мудири шӯъбаи педагогика,
психология ва методикаи таълими
Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи
Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти
Тоҷикистон, д.и.п., профессор

Л.М. Иматзода

Котиби ҷаласа н.и.п.

Г. Ҷонмаҳмадова

Маълумот барои тамос: 734024, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, к.
А. Адҳамов 11/2. Тел.: (+992-32) 227 45 25, 227 46 00. E-mail:
prmatt@maorif.tj.

Имзои Л.М.Иматзода ва Г. Ҷонмаҳмадоваро тасдиқ менамоям:

Мудири шӯъбаи кадрҳо ва коргузори
Пажӯҳишгоҳи рушди маориф
ба номи Абдурахмони Ҷомии
Академияи таҳсилоти Тоҷикистон

Х. Ҳакимова